

عنوان مقاله:

تطور و تکوین معنایی واژه کرد در منابع دوره اسلامی (قرن اول تا نهم هجری)

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ایران، دوره 10، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مدرس سعیدی - دانشگاه شهیدبهبشتی

غلامحسین زرگری نژاد - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

واژه کرد که امروزه به عنوان یکی از گروه‌های قومی منطقه خاورمیانه، فهم می‌شود، در منابع دوره اسلامی کاربرد و معنایی مبهم دارد. در دوره معاصر برخی از پژوهشگران، واژه کرد منابع را با تلقی رایج امروزی، در پژوهش‌های تاریخی به کار گرفته‌اند؛ در حالی که دسته‌ای دیگر که توجه را به درک متفاوت منابع از این واژه جلب کرده‌اند، به شرح و بسط نظر خود پرداخته و به طریق اولی به فرایند تطور معنایی آن در منابع، بی توجه‌اند. پژوهش حاضر با روش تاریخی-تحلیلی کاربردهای مختلف واژه کرد در منابع را با توجه به قرائن و نشانه‌های معنایی مورد بررسی قرار داده است. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که واژه کرد در چند قرن نخست دوره اسلامی هم در معنای قومی و هم برای اشاره به دارنده‌گان شیوه معیشت کوچروی به کار می‌رفت؛ اما در طی فرایندی که در شرح آن کوشیده‌ایم، کاربرد کرد در معنای کوچنشین ترک شده و این واژه حدوداً از قرن هفتم هجری، صرفاً با معنای قومی به کار رفته است.

کلمات کلیدی:

ایران، منابع اسلامی، کرد، قومیت، کوچ نشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1300190>

